

mune dels hjælpsomt, dels dygtigt anlægger Tøjhusgade saaledes, at hele dens Brede bliver udnyttet. Jeg vil gøre den højtærede Trafikminister opmærksom paa dette allerede nu, fordi inden Udgangen af næste Aar kan Ordningen af begge disse Gennemkørsler begyndes af Slotsarkitekten — det har jeg hans Erklæring for —, men hvorvidt alle vi Tingmænd mødes igen ved denne Tid næste Aar, ved man ikke, der kan jo være hændt nogen af os noget menneskeligt, og denne Sag bør ikke forhales en Dag længere end til den Dag, den kan udføres.

Det er meget underligt for mig, ligesom det var forleden for det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer), saadan at tale om lokale Interesser, det er ikke sædvanligt for Københavns Rigsdagsmænd — skønt jeg ved jo nok, at Forsvarsministeren gerne beskylder mig for at tale delvis af Valgkredsinteresser, naar jeg taler om Orlogsværftets Arbejdere. Dem skal jeg altsaa i Aar lade ligge og kun lyse efter, hvor langt den Statistik over Arbejdsforholdene paa Orlogsværftet er kommet, som vi talte om i Fjor, og hvorvidt den højtærede Forsvarsminister agter at foretage sig noget i Anledning af de Oplysninger, der er komne frem ved denne Statistik. I øvrigt har jeg til den højtærede Forsvarsminister kun at sige, at Underofficerernes Stilling med Hensyn til deres Uddannelses- og Skoleforhold vedvarende er den samme i Aar som i Fjor. De ønsker en Kommission nedsat, de ønsker at være repræsenterede i denne ved selvvalgte Repræsentanter. Forsvarsministeren sagde i Fjor, at han endnu ikke havde taget sin Beslutning med Hensyn til, om han vilde nedsætte en Kommission eller ej. Jeg vil gerne spørge, om han nu har truffet en Beslutning i den Retning. Efter Hærloven skal Forslag foreligge for Rigsdagen inden Udgangen af 1914, saa der er ikke saa lang Tid at løbe paa. Jeg betragter vedblivende Nedsættelse af en Kommission som det rette Middel. Jeg vil betragte det som det rigtigste, at der i den kommer til at sidde $\frac{1}{3}$ Underofficerer, $\frac{1}{3}$ Pædagoger og $\frac{1}{3}$ Officerer. Jeg imødeser den højtærede Forsvarsministers Udtalelse desangaaende og vil ikke slutte dette uden at sige, at jeg i de sidste Dage

har faaet Bevis for, at Underofficersstanden vedvarende nærer den Anskuelse, jeg omtalte i Fjor, at der blandt de højere Officerer og særlig blandt Forvaltningsofficererne ikke næres blide Følelser overfor Underofficerernes Ønsker om socialt og kulturelt at højne deres Stand.

Til den højtærede Indenrigsminister har jeg kun nogle faa Ord at sige. For det første vil jeg takke ham for, at han har ladet os aflægge det Besøg i Teknologisk Institut, som vi aflagde i Formiddags. Det var en yderst interessant Formiddag, en Formiddag, som viste, at her er en Institution, som ikke ønsker at udelukke udenlandsk Arbejde paa anden Maade end ved at gøre indenlandsk Arbejde bedre og billigere end det udenlandske, og selv om det lyder paradoksalt, er det dog rigtigt, at Teknologisk Instituts Opgave er at gøre dansk Haandværk konkurrencedygtigt i Udlandet og ad den Vej at styrke dets Stilling ogsaa i Indlandet. Jeg vil efter denne Forevisning have Lov til at tilsige den højtærede Indenrigsminister for mit Vedkommende — og jeg tror for øvrigt, det var den almindelige Anskuelse hos dem, der besaa Institutet i Formiddags —, at hvis den højtærede Indenrigsminister har Forslag at stille, hvorved dette Instituts Virksomhed for Byhaandværkere, Landhaandværkere og ganske særlig for den fremadstræbende og dygtige nyopblomstrende Stand, som kan kaldes Haandværkerne i Stationsbyerne, fremmes, vil et saadant Forslag blive modtaget med Velvillie.

Men det, jeg egentlig vilde tale med den højtærede Indenrigsminister om, er noget andet, nemlig Forholdet til de blinde. De blinde har nu organiseret sig i en Organisation, Dansk Blindesamfund, og har henvendt sig flere Gange til Indenrigsministeren om, da det ikke lykkedes dem ved Kommissionen angaaende Invaliditetsforsikringen at komme i Betragtning, saa i alle Tilfælde at faa deres Stilling ordnet saaledes, at Fattiglovens § 61 maatte ændres. Den lyder saaledes: „De Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold og Forsørgelse af blinde o. s. v., betragtes, for saa vidt de paagældende ere anbragte paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten